

лѣгло на умирающата майка, или при люлката на дѣтето. А понеже и доброто е прилѣпчиво както злото, азъ не се съмнѣвамъ че напредѣкътъ на домашната нравственостъ ще ни закара къмъ напредѣкътъ на обществената нравственостъ. Ако има редъ въ семейството, има редъ и въ обществото; ако има безредие въ семейството, има и въ обществото. Някои казватъ: Трѣбва да се промѣни обществото; а други казватъ: Трѣбва да се промѣни особата. Но обществото не се поправя безъ особата, а особата сама не се поправя. Намъ е нужна една точка на опора; а тѣзи точка на опора е семейството. Олзи който не иска да се усъвършенствува заради себе си, ще се старее да се поправи като синъ, като баща или като мъжъ, и, колкото малко и да направи, този напредѣкъ ще бѣде полезенъ за обществото. Защото най доброто общество е онова което има най много честни и добри чловѣци.

Тѣзи мисль се въртеше въ главата ми, когато избрахъ за прѣдмѣтъ семейството, която се уясняваше и потвърдяваше колкото повече вниквахме въ прѣдмѣтътъ. Азъ чувствувамъ че семейството е мѣстото на мирътъ и съгласието, и че тамъ за насъ всичкитѣ има единъ источникъ за нравственно очищение. Усилено съ семейний духъ, обществото ще придобие пакъ уважението и любовта, вѣрата и надѣждата, чистотата и смѣлостта. Ако семейний духъ не може да исцѣри всичкитѣ злини които сж вродени въ чловѣческитѣ общества, нито даже ония които всяко общество има на особено, той понѣ може да сполучи да истъргне